

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Ermelindis V. 29. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

illis, & sceleris pœnitentia hinc ductus, publicâ confessione perfidiam & lacrimis damnavit, sed hoc ac tantis, quibus oculi effluerent, mirissimâ vindictâ, quod simul noxam eluerent. Ita cœli patrocinio defensus muneri suo ac loco est restitutus, vixitque NARCISVS, quàm diu nullus flos alius vivit, c. & VI. annos. Ex Euseb. l. 6.

Tu quis es, qui tam improbè, tam manifestè, tam procaciter seruo detrahis alieno? noli fratris tui reprehensibilia acta detegere, sed potius edicito tua. Redi ad te. & discite te. judica te & in statera humilitatis appende. S. Laur. Iustin. de Vit. solit. c. 4.

S. ERMELINDIS V. 29. Octobris.

ODEM tempore thalamum ERMELINDIS & DEVS & DEI nunquam non rivalis mundus ambivere. Sed exhortuit rectè infamem procum virgo, & duodennis sponsum sibi pulcherrimum & filius hominum CHRISTVM legit, candidum eundem & rubicundum. At stultissima parentum veterum mundum malebant; eamque ob rem, pro potestate, cogere filiam ad nuptias parabant. Hic verò illa generoso ausu virginem professa capillos suos ipsa rescidit, luscque veluti vinculis jam expedita, mundo ne nuberet, excessit mundo. Insecuti tamen castissima vestigia sunt gemini fratres, iidemque Veneris mancipia. Horum alter cum suam DEO sponsam etiam è templo raptum nec, monita ERMELINDIS à tutelari Angelo suo, pudori fugâ iterum consuluit, solaque deinceps vixit. Sed quid dico sola? quando cœlo Paranymphea adfuere, castissimolque inter Hymenæos ad sponsum suum abduxere. Neque verò mortuam etiam latere sponsam suam hinc voluit. Cœlestes iterum

iterum cantus splendorque, sed præcipuè odor
suavissimus mortalibus immortalẽ ERMELIN-
DEM prodidit. Cur, nisi ut in odorem castitatis
etiam tu curreres Mariane? Ex *Molano & Surio*.

*Hæc recordatio magna tibi debet esse instructio:
quoniam pro magno diligi non debet, quidquid sine
concluditur. Illa petenda, illa summopere diligenda
sunt, quæ nec inventa transeunt, nec adeptæ de-
ficiunt. S. Greg. l. 7. Regist. c. 54.*

SS. ZENOBIVS ET ZENOBIA.

30. Octobris.

A Deste hereditæræ filii, & dilapidare (neque
enim hoc jam verabimus) patrimonium vestra
à ZENOBIO nostro discite. Iste ubi hereditatem
paternam adiit, totam hanc in pauperes & ægros
intra non multos dies effudit. Quid frontem con-
trahitis tam subito avari? an rectius poterat sua
locare quàm cælo, quod, quidquid accipiunt, fidæ
pauperum manus ferunt? Sed & viventis etiam
num manum munificam remunerare Deo pla-
cuit, quando arte medicandi tantâ imbuit, ut vel
ad tactum ejus omnes passim morbi fugerent, ac
deinde in patriâ urbe Ægis pontificali pedo, pal-
mâ denique gloriosâ ornavit. Hanc ille scilicet
Lysia Proconsuli inter omnia tormenta victor
extorsit. Et fortè ab equuleo pendens cassas ty-
ranni minas despiciebat, cum ZENOBII etiam for-
tor ZENOBIA accurrat, & verè ex eodem tam fortis
sanguine se prognatam jactitans sociam germa-
no se juaxit, Lysias utrumque in ferreum lectum
injici & subjici ignem jussit. Sed hunc celum mi-
tiore rore facillè temperavit. In fornacem succen-
sam post hæc abjecti iterum flammis triumpharunt.

Superis